

dem, drøfte dem, sådan som vi også gjorde bilateralt i Cancún, og derved – og jeg tror også, at det havde en virkning og vil have en virkning – have en fælles forståelse.

Men opstår den fælles forståelse ikke, så vil vores indstilling være den samme som den, jeg gav udtryk for i Cancún: Hvis udviklingslandene, som skal have fordel af disse fire temaer, ikke selv kan se fordelene, kan vi jo ikke påtvinge dem temaerne. Derfor skal man i sidste instans, sådan som slutresultatet jo også var i EU-forhandlingerne i Cancún, være indstillet på at droppe alle fire. Man havde jo droppet de to undervejs, og de to sidste ville man også have lagt til side, hvis forhandlingerne var fortsat. Så det er altså min indstilling til Singaporeemnerne.

Når vi nu tager alle de nye initiativer, som jeg har nævnt i min tale, det nordisk-afrikanske initiativ, EU-tredje verdensinitiativet, hvor det alt sammen går ud på bilateralt arbejde for at få styrket den fælles forståelse af den fælles målsætning, og hvordan vi når frem til den, så skal det jo også være muligt under disse samtaler at drøfte fordelene ved investerings-, konkurrence- og handelslettelsesregler.

Der er det jo, som hr. Keld Albrechtsen sagde, og det er vi enige i, sådan med handelslettelse inden for det toldramte landbrugsområde, som hr. Jørn Jespersen også var inde på, at det jo spiller en rolle, at man ikke pludselig fjerner alle toldmure fra et land, der er fødevarieimporterende og skal have sit landbrug på fode, og dermed får kvæstet det.

Vores initiativ omkring bomuld var jo også at sørge for, at deres naturlige produktion kunne fortsætte. Vi gav jo penge til de fire landes forsøg på at gøre verden opmærksom på bomuldsinitiativet. Jeg tror også, det var et af de initiativer, vi kunne være kommet længere med, hvis forhandlingerne var fortsat.

Derfor skal man jo så finde en løsning, som giver en overgangsperiode, som sikrer, at de fattigere landes landbrug kan blive bedre, og det er det, der ligger i vores aktive forslag i min tale om at bygge på nogle af de tanker, som Mellemfolkeligt Samvirke har fremsat om de udsatte landbrug. Vi kan jo også se i de lande, vi har programsamarbejde med, at en forbedring af landbrugets produktionsmåde, forbedring af behandling af jorden, faktisk også flere steder fører til flere ansatte. I stedet for at man tømmer landdistrikterne og tager dem ind til byerne, hvor vi så får nye, store problemer, kan man så få et helt andet liv og dermed en anden indtægt gennem

landbruget. Det kræver en overgangsperiode, og der kan det jo så være, som det ligger i et af forslagene, at en forsynings sikkerhedsklausul for ulandene er en af mulighederne i en overgangsperiode.

Så også omkring landbruget og omkring de mest udsatte af de fattigste lande er der brug for, at man tænker – og det er jo også det, der skal indgå i det nordisk-afrikanske initiativ, som jeg har foreslået – på overgangsperioderne, at man altså ikke pludselig lader fuldstændig fri handel vælte ind over deres samfundsstruktur, for det er de jo ikke klar til. Det er derfor, vores slogan for forhandlingerne også har været »En fri og fair verdenshandel«.

Kl. 13.10

Om det langsigtede, som hr. Keld Albrechtsen jo startede dagen med at gå imod, så gå ind for og så endte med at gå imod igen, vil jeg gøre opmærksom på, at når det har stået i min tale, så var det jo et citat fra den tidligere vedtagelse i Folketinget, hvor ordet langsigtet står.

Det, jeg mener, som er det rigtige nu, er det, som står i den vedtagelse, som flertallet har fremsat, nemlig en balanceret tilgang til det, og i balanceret ligger jo rent faktisk også det, man har stået og sagt, nemlig at den skal være hensyntagende, så man ikke smadrer de svage, spirende landbrug i den tredje verden.

Den skal selvfølgelig også være hensyntagende til, at man ikke pludselig ændrer alle vilkårene for alle landmænd i Europa, og derfor vil vi jo, og det er så et svar til hr. Jørn Jespersen, være stærkt engageret i den fortsatte udvikling og udmåntning af den fælles landbrugspolitik i EU.

For direkte landbrugsstøtte i EU ønsker vi progressivitet. Vi ønsker eksportsubsidier afskaffet hurtigst muligt. Vi fremførte dette synspunkt i EU-kredsen i Cancún, og vore kontakter med de andre EU-lande har vist os, at der havde været gode chancer for, at EU ville acceptere en slutdato som led i et forhandlingsresultat, som jo altså ikke kom. 2014, 2015 kunne være et godt, realistisk bud, det ligger jo efter EU-aftalen frem til 2013.

I forbindelse med de nye budgetperspektiver for perioden i EU 2007-2013 skal vi jo nu på ny drøfte EU's landbrugspolitik, og her vil vi søge en afvikling af produktions- og handelsforvridende støtte. Så også her vil vi altså lægge en aktiv og ganske konkret politik frem.

Til hr. Claus Larsen-Jensen vil jeg om den parlamentariske forsamling sige, at den har vi jo ligesom den tidligere regering arbejdet for. For-